

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Szrodę dnia 18 Lutego v. s. 1831 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Doniesienia Dworu.

Z okoliczności zgonu Landgrafini *Luizy Hesen-Kasselskiej*, ciotki N. K. J. Duńskiego, 5 (17) t. m., Dwór Najjaśniejszy przywdział żałobę na 6 dni, ze zwyczajnym podziałem, na wielką i małą.

— W niedzielę, d. 8 lutego, Hrabi *Béarn*, kapitan głównego sztabu, trzeci sekretarz poselstwa francuzkiego, i *P. Cazener*, adjutant artylleryi, należący do tegoż poselstwa, mieli honor byż przedstawianymi NAYJAŚNIEYSZEMU CESARZOWI JEGOMOŚCI po mszy. (*J.d.S.P.*)

Sankt-Petersburg dnia 10 lutego.

Wódz naczelny Armii Działającej, Jenerał Marszałek - Polny, Hrabi *Dybiez-Zabalkański*, donosi CESARZOWI JEGOMOŚCI, pod dniem 1 lutego, o dalszych swych przedsięwzięciach, przeciwko buntownikom Królestwa Polskiego. Naypoddanniejszy jego raport umieszcza się tu dla powszechnej wiadomości.

„Z naypoddanniejszego raportu mojego, pod 27 stycznia, WASZEY CESARSKIEY MOŚCI wiadome są szczegóły przeyscia powierzoney mi Armii do Królestwa Polskiego. Teraz mam szczęście donosić o dalszych iey działaniach. Otrzymałszy wiadomość, że woyska buntowników rozłożone są dwoma oddziałami, pierwszy pod *Ostrołęką*, *Pultuskim* i *Rożanami*, a drugi, głowniejszy, około *Mińska*, *Katuszyna* i *Władysławowa*, umyśliłem ruszyć ze wszystkimi siłami ku *Bugowi*, w kierunku do *Wyszkowa*, ażeby, rzekę tę przeszedłszy, rozdzielić Armią buntowników na dwie części, i zostawiwszy oddział Jenerał-Majora *Manderszterna* w *Łomży*, dla uważania lewego iego skrzydła, ze wszystkimi dalszemi siłami starać się odciąć buntownikom odwrót prawego ich skrzydła ku *Warszawie*. W przeciagu dniówki (rasttagu), którą miała Armia, tak dla koniecznego odpoczynku woysk, iako i dla opatrzenia ich nowemi zapasami żywności, niespodzianie nastąpił wiatr południowozachodni, który sprawił taką przemianę w temperaturze, że po mrozach zostu stopni, d. 29 wszystkie pola były już zupełnie obnażone ze śniegu, drogi zrobiły się naytrudniejszymi, rzeki wylały, i należało się obawiać, ażeby wszelka komunikacya pomiędzy dwoma brzegami *Bugu* nie została nappewnie zerwaną: i dla tego trzeba było pośpieszyć przeyscie całej Armii na lewy brzeg tej rzeki, gdzie położenie brzegow wystawuje bardzo dobre komunikacye. Stosownie więc do tego, d. 30, Armia zrobiła ogólne skrzydłowe poruszenie w lewo, i przeszła *Bug* we dwóch miejscach, 6ty Korpus pieszy pod *Brokiem*, a 1szy piechotny pod *Nurem*, odbywszy dwa przyspieszone marsze z *Łomży* i *Zambrowa*. Przeyscie dokonane zostało, chociaż ieszcze po lodzie, ale z wielkimi ostrożnościami. Za pierwszym Korpusem przeszła cała rezerwa JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZA, a w ślad za nią, d. 31, przeszły pociagi Armii z prowiantem na sześć dni.

„Dla zabezpieczenia opuszczonego przez Armią kraju, na prawym brzegu *Bugu*, zaleciłem Jenerałowi *Xiążęciu Szachowskiemu*, mającemu przybyż 420 lutego z 3ma głównemi półkami 3ciey dywizyi grenadyerskiej do *Łomży*, wziąć pod swoją komendę Jenerał-majora *Manderszterna*, znajdującego się w tém mieście ze swoim oddziałem, i zesrodkowawszy całą 1szą grenadyerską dywizyą, idącą eszoloną tąż drogą, sfor-

mować do dalszych rozkazow osobny oddzielny korpus. — Korpus ten składać się będzie z 22ch batalionow piechoty, 4ch szwadronow huzarów, 2ch półkow kozackich i 6ciu dział artylleryi.

„Oprócz tego zostawiony, iako partyzan, na prawym brzegu *Bugu* Półkownik *Szyndler* z półkiem kozackim. Robiąc dotarcia po całej przestrzeni między *Bugiem* i *Narwą*, w celu rozproszenia wszelkiej zbroyney kupy, Półkownik *Szyndler* będzie zostawał w nieustannym związku, to z Jenerałem *Xiążęciem Szachowskim*, to z mną.

„Dnia 31, Armia wykonała od brzegow *Bugu* spieszny marsz dwiema kolumnami w kierunku do *Węgrowa*, który ku wieczorowi był zajęty przez awangardę Hrabi *Palena*, pod dowództwem Jenerał-majora *Sakena*, który pierwey już był w tym kierunku i był wzmocniony brygadą strzelców i brygadą 1szej dywizyi huzarów. — 1szy korpus tego dnia zatrzymał się w *Paszejewie*, 6ty korpus pod wsią *Tonczą* — Awangardy tych korpusow, mając rozkaz zająć przeyscia na *Liwicy*, znalazły mosty pod *Liwem* i *Starą-Wiesią*, zupełnie zrzuczone. — W pierwszém z tych miejsc buntownicy pod zastoną artylleryją starali się przekodzić postawieniu mostu: ale brygada strzelców i awangarda zrzęzny ogień postawionych przeciwko nim armat, zmusiły ich do oddalenia się, tak, że w okamgnieniu most został zbudowany i awangarda nasza przeszła. Strata z naszej strony składa się z 6ciu ranionych, buntownicy zostawili na miejscu potyczki 5ciu zabitych.

„Jak tylko mosty zostały zupełnie zostaną pobudowane, awangardom 6go i 1go Korpusow zalecono przeysć: pierwszey na drogę ku *Dobrey*, a ostatniemu na drogę do *Katuszyna*. Główna moja kwatery jest w *Węgrowie*. Rezerwa JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI przechodzi dzisiaj do *Sokołowa*, posyłaiać awangardę drogą do *Siedlec*. Rozrzuceniu JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZA zostawnie się 3ci rezerwowy Korpus kawaleryjski, bez 2giey brygady ukraińskiej dywizyi ułańskiej, która poutrze dopiero złączy się ze swoim Korpusem. — Kierunek ten wybieram w tym zamiarze, ażeby szybko ścisnąć buntowników, znajdujących się ieszcze w *Siedlcach*, które zapewne od woysk zostaną opuszczone, iak tylko dowiedzą się o zajęciu *Węgrowa* i bliskim naszym ciągnieniu do *Katuszyna*.

„Względem działań 5go rezerwowego Korpusu jazdy, znajdującego się w województwach *Siedleckim* i *Lubelskim*, mam szczęście donieść WASZEY CESARSKIEY MOŚCI, iż za iego przeysciem granicy powsechny rozszerzył się przestach. W mieście *Siedlcach*, tak był ten przestach wielki, iż za pierwszém ukazaniem się Kozaków partyzanckiego oddziału Półkownika *Anrepa*, prawie bez oporu zajęte zostało to miasto. Buntownicy jednak, dowiedziawszy się, że oddział Półkownika *Anrepa* nie dość jest mocny, weszli powtórnie do *Siedlec*, z dwoma ułańskimi i dwoma piechotnemi półkami z Artylleryją. Wtedy Półkownik *Anrep* cofnął się do *Zbuczyny*. Buntownicy nie przestając na tém, d. 28 uczynili rozpoznanie dwoma szwadronami ku *Zbuczynowi*, gdzie Półkownik *Anrep* spotkał ich całym oddziałem, atakował, i natychmiast złamał woysko, gonit przez 6 wiorst gościncem do *Siedlec*. W tej, mało znaczącej sprawie, nie mieliśmy żadney straty, a buntownicy stracili 4ch w zabitych, 3 wzięto w niewolę. Potém Półkownik *Anrep* rozłożył się pod *Ugrzanowem*, mając przodowe swe poczty o cztery wiorsty od *Siedlec*, z

tym zamiarem, ażeby za najmniejszym dostrzeżeniem cofania się, napaść na tylną straż buntowników, i soigać ich natarczywie. Tym końcem zostaje on w prostym związku z Jenerał-Adjutantem *Geismarem*, który z *Lukowa* przeszedł do *Stoczka*, ażeby uprzedzić nieprzyjaciela w jego cofaniu się. Jenerał porucznik, *Baron Kreic*, 27 stycznia był o teden marsz od *Lublina*, w którym, podług opowiadania mieszkańców, nie ma żadnym wojsk. Z tego miasta ma Jenerał-porucznik *Kreic* rozkaz, iść ku *Putawom*, i przestawszy tam część Kozaków na lewy brzeg *Wisły*, starać się rozproszyć tamtejsze uzbrajania się, które ledwie się co zaczęły.

„Naypoddaniey donosząc WASZEY CESARSKIEY MOŚCI, o początkowych poruszeniach i poprzedniczych rozporządzeniach moich w powierzoney mi Armii, mam sobie za obowiązek naypoddaniey przydać: że rozpoczęcie działań wojennych, tak niespodziewanem było dla buntowników, iż wszędzie zneydniemy żywność, osobliwie turaż, którego przy terażniejszym roztopie żadnemi sposobami podwieźćby nie można było. Z ogólnych rozrządzeń buntowników, dostrzegać się daie niedeterminacya: wazędzie oni unikają spotkania się z wojskami naszymi, a za ich ukazaniem się, znikają. Armia WASZEY CESARSKIEY MOŚCI, pała żądzą walczenia z buntownikami, czego nowy miałem dowod, czyniąc przegląd na drodze 3go rezerwowego korpusu iazydy, który znalazłem w świetnym stanie. (R.I.)

— Przez naywyższy rozkaz dzienny, pod dniem 28 stycznia, Jenerał-major Korpusu Artylleryi morskiej, *Primo*, mianowany naczelnikiem morskiej artylleryi w *Kronsztadzie*.

— Naczelnik Głównego Sztabu Morskiego, *Xiążę Menszиков*, przez rozkaz dzisany pod 28 stycznia, obwieścić, iż NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEGOMOŚĆ NAYWYŻEY rozkazać raczył: Morski Sztab JEGO CESARSKIEY MOŚCI mianować Głównym Morskim Sztabem JEGO CESARSKIEY MOŚCI, a Naczelnika jego, Naczelnikiem Głównego Sztabu Morskiego JEGO CESARSKIEY MOŚCI.

— JEGO CESARSKA MOŚĆ, zwiedzając dnia 26 port *Kronsztadzki*, raczył obejrzyć statki w przystaniach i na kanałach znajdujące się, iako też i magazyny ekwipażowe, a znalazłszy wszystko w odznaczającym się porządku i czystości, oświadcza szczególne Swoje zadowolenie: Głównemu Naczelnikowi *Kronsztadzkiego* portu *Wice-Admirałowi Rożnowu* i *Kapitanowi* nad portem *Kontr-Admirałowi Wasiliewu*, których trudom i czynności JEGO CESARSKA MOŚĆ przypisuje widoczne uzupełnienie wszystkich części *kronsztadzkiego* portu.

JEGO CESARSKA MOŚĆ oświadcza też Swoje zadowolenie wszystkim PP. Dowódcóm okrętów w przystani zimujących, za czystość i troskliwość o ocalenie tych okrętów.

— Przez NAYWYŻSZY rozkaz dzienny z dnia 1 lutego, uwalnia się ze służby: dowódca *Narwskiego* pieszego pułku *Półkownik Tartowski* dla choroby, w randze Jenerał-majora z mundurem i 3 częściami pobieraney pensyi, naznaczoney wedle NAYWYŻSZEGO ukazu dnia 6 grudnia 1827 roku.

— Wykreśla się z listy rang: liczący się w jeździe Jenerał-major *Druwil*. (G.S.P.)

— Ukazy Rządzącego Senatu, ogłoszone w ostatnim, 6tym Nrze, *Gazety Senackiej*:

1) D. 14 stycznia 1831 roku z 8go Departamentu, o uczynieniu *Ekaterynosławskiemu* Gubernialnemu Rządowi i *Cywilney Izbie*, surowey przestrogi, za niezgodne z prawidłami działania, w sprawie o kupioną przez *Rzeczywistego Radcę Stanu Misko* u *obywatelki Suchaczewey* ziemię.

2) Dnia 26 stycznia 1831 roku, z 1go Departamentu, o tém, aby przy przedstawianiu urzędników do znaku dystynkcyi nieskazitelney służby, w scistości były wypełniane punkta 2gi i 4ty prawideł, naywyżey potwierdzonych 30 marca 1829 roku.

3) D. 26 stycznia 1831 r., z 1go Departamentu,

o powszechném zaleceniu, ażeby *Zwierzchnictwa Cywilne*, formularne opisy służby pod wiedzą ich zostających urzędników, będących w rangach wojskowych, wnosily do *Kapituły Rossyyskich Orderów*, po ich poprzedniczym sprawdzeniu w *Departamencie Inspektorskim*.

4) D. 26 stycznia 1831 r., z 1go Departamentu, o nieprzeznaczaniu otdąd nigdzie i nieprzypuszczaniu do wyborow szlacheckich odstawnego podporucznika *Chilczewskiego*.

5) D. 26 stycznia 1831 r., z 1go Departamentu, o sądzeniu sądem wojskowym ludzi rang niższych wojskowych, uwolnionych w odstawkę, nie po wystąpieniu lat, ale dla niesposobności, za popełnione przez nich w czasie odstawki przestępstwa.

6) D. 28 stycznia 1831 roku, z 1go Departamentu, o zamknięciu osobnego komitetu, ustanowionego dla obmyślenia sposobow do polepszenia stanu miast.

7) D. 29 stycznia 1831, z połączonego Zebrańia Departamentow 4go, 5go i Granicznego (mex-baro), o prawie Naczelników Guberniy czynić dopuzetnienie śledztwa w sprawach, wchodzących do nich na utwierdzenie z agiey instancyi kryminalney.

8) D. 30 stycznia 1831 r. z Połączonego Zebrańia 1szych 3oh Departamentow, o pieniężném uzyskaniu, spadającym na sukcesorów *Jenerał-Maiora Grekowa*.

9) D. 31 stycznia 1831 roku, z 1go Departamentu, o tém, ażeby przy naznaczaniu do służby nowo wchodzących do niej ludzi, żądano było od każdego świadectwa z ksiąg metrykowych o czasie urodzenia.

10) D. 31 stycznia 1831, z 1go Departamentu, o rozpublikowaniu prawideł, danych ku przewodnictwu Komitetowi opatrzenia zastużonych Urzędników cywilnych, (do tegoż ukazu załączone są i prawidła.)

11) D. 4 lutego 1831 r. z 1go Departamentu, o ustanowieniu w *Taganrogu* Rady Mieskiej i o złączeniu Magistratow *Greckiego* i *Ruskiego* w jeden urząd, pod nazwaniem *Taganrogskiego Magistratu Mieskiego*.

12) D. 4 lutego 1831 roku, z Połączonego Zebrańia pierwszych trzech Departamentow, względem oznaczenia w opisach służby urzędników znajduowania się ich pod sądem i uzyskań, na nich nakładanych. (G. S.)

— Minister spraw wewnętrznych, Jenerał-Adjutant, *Hrabia Zakrewski*, obwieszcza, iż aptekarz, *Strzecki*, mający swą aptekę w *Berdyczewie*, za ukazaniem się w tém miasteczku epidemicznej choroby cholery, przeięty gorliwością ku powszechnemu dobru, oświadczył chęć wydawania bezpłatnie ze swey apteki, za receptami medyków, lekarstwa, działające przeciwko tej chorobie, i podług katalogow przeznaczone dla wojskowych. O tym chwalebnyim postępku aptekarza *Strzeckiego*, przez niniejsze podais się do powszechney wiadomości. (P.P.)

— Otrzymało tu wiadomość, że dnia 2. t. m. umarł w *Zytomierzu*, czasowy *Wojenny Gubernator* Guberniy: *Wołyńskiej* i *Podolskiej*, Jenerał-Adjutant *JEGO CESARSKIEY MOŚCI*, Jenerał-Porucznik, *Jakób Alexiejewicz Potemkin*. Przez krótki czas rządów temi prowincjami, umiał zjednać sobie powszechne poważenie i szczere przywiązanie wszystkich stanow tamecznych mieszkańców, a śmierć jego sprawiła tam żal i smutek powszechny. (R. I.)

— *Wczora* (4 t. m.) umarł tu, w *St-Petersburgu*, Członek Rady *Ministryum* spraw wewnętrznych, *Radca* *Tayny*, *Wincenty Hołyński*. (P.P.)

ANGLIA.

Londyn dnia 28 stycznia.

Ogłoszono ważny dokument parlamentu: jest to obraz wydatkow na wszystkie administracye polityczne, w ciągu roku 1815, 1819 i 1827. Obraz ten następujące przedstawia wypadki.

W roku 1815, było urzędników 21,598, pensye zaś ich i dochody wynosiły 3,202,439 f. szterl., 5 szyl. 5 pens; w roku 1819 było urzędników 24,414, pensye ich i dochody 3,167,441 f. szterl., 17 szyl., 10 pens. W 1827 było urzędników 22,912, pensye zaś i dochody ich wynosiły 2,788,907 f. szterl., 11 szyl., 9 pens.

W roku 1827 zmniejszono liczbę urzędników o 1502, z summ zaś przeznaczonych na pensye oszczędzono 378,534 f. szterl., 6 szyl. 1 pensa, w porównaniu, iak było w roku 1819.

— Temi dniami, gdy margrabia *Anglésea* iechał konno przez ulice *Dublinu*, pospólstwo poczęło go znieważać i rzucało nań błotem.

— PP. *Van de Weyer* i *Vilain XIV* wyiechali do *Bruwelli*.

— W ciągu roku 1829 przywieziono do Anglii 155,625,204 funtów surowey bawełny, ze Stanów-Zjednoczonych Północney Ameryki; z tych 50,150,781 funtów zostały przywiezione na okrętach angielskich, a 105,494,423 funtów na okrętach zagranicznych.

— Ostatnie gazety z *Sydney* dochodzą do dnia 22 sierpnia. Twierdza *Macquaria* została ogłoszona wolnym portem.

— Gazety z *Halifaxu*, dochodzące do dnia 10 grudnia, donoszą, że zgromadzenie prawodawcze *Nowego-Brunswiku* zupełnie urządziło systemat dochodów publicznych tej osady. Opłata od syropu cukrowego została całkiem zniesioną, opłata zaś od cukru została zmniejszona z czterech szylingów na 2½ szyl. od cwt.

— Nowy pojazd parowy nie dawno, w iednym dniu przebył sześć razy drogę między *Liverpoolem* a *Manchesterem*, co czyni 180 mil: ilość towarów przewieszonych w tymże dniu z iednego miasta do drugiego wynosi do 142 beczek. Następnego poniedziałku, pojazd ten przebiegł 120 mil, i przewiózł stosowną do tego ilość towarów. P. *Stephenson* ma teraz sześć powozów parowych, które nieustannie toczą się po drodze żelazney.

— Komisarze, wyznaczeni do oszacowania szkody, iaką poniósł skład antwerski, przez bombardowanie, ocenili ją wyżej siedmiu milionów złt. hol. (15 milionów franków). Zapewniają, iż wynagrodzenie żądane będzie tak od rządu holenderskiego, iako też od belgickiego. (J.d.S.P.)

FRANCYA.

Paryż dnia 7 lutego.

Birża paryzka. Pięć od sta, 93 fr. 35; Trzy od sta, 60 fr. 40.

— Po obliczeniu powtórnego i ostatniego wotowania kongressu belgickiego, ze 192 wotów, Xiążę *Nemours* miał 97, Xiążę *Leuchtenberg* 74, Arcy-Xiążę *Austryacki Karol* 21. Miał więc Xiążę *Nemours* 23 głosów więcej, aniżeli Xiążę *Leuchtenberg*, t. i. większość iedną czwartą. Ale dawszy wszystkie głosy, dane przeciwko Xięciu *Nemours*, t. i. 74 za Xięciem *Leuchtenbergiem* i 21 za Arcy-Xięciem *Karolem*, wypadnie całość 95. Więc Xiążę *Nemours*, będąc wybranym 97 głosami, miał rzetelney większości tylko 2 wota. A zatem, strzeżmy się bardzo od unoszenia się radością z tak drobnego wypadku, i mamy nadzieję, że wszyscy, gruntowniej rzeczy biorący, toż samo myślą, co i my. (*Messenger de Chambres*).

— Czytamy w teyże gazecie: donoszą, iż na radzie, odbytey dnia 5go, pod prezydencyą Króla, nieprzyjęcie korony, ofiarowanej Xciu *Nemours* zostało postanowione iednogodnie. Gońcy natychmiast zostali wysłani do *Bruwelli* i do *Londynu*. (J.d.S.P.)

KRÓLEWSTWO NEAPOLITAŃSKIE.

Neapol dnia 6 stycznia.

Wyrok amnestyi odrodził zaufanie, a wykonanie iego stanowić będzie naszą przyszłość. Co do skarbu, dochody iego są lepiej zapewnione, a niżeli można się było spodziewać. Dług nasz roczny wynosi 4,890,000 dukatów (około 20,000,000 franków). Umożono już w przeciagu lat czterech 290,000 dukatów, czyli 1,200,000 fr.

Od pięciu miesięcy, kurs w *Neapolu* ciągle

był 10 od sta wyższy od birży paryzkiej; przysłano też tu z *Paryża*, od 5 miesięcy, 380 tysięcy dukatów w papierach, które zostały przedane prywatnym za gotowiznę, pieniądze zaś stąd uzyskane odesłano do *Paryża*. Te 380,000 dukatów są rozklasyfikowane, i nie okażą się już na tém miejscu. Jest jeszcze między *Paryżem*, *Londynem* i *Amsterdamem*, 3 miliony dukatów długi

Oraz w <i>Neapolu</i> , znajduje się rozklasyfikowanych	1,200,000
W kasie umorzona	290,000
Nieulegających alienacyi	400,000
Summa	4,890,000

Jeżeli będziemy mieli przez dwa lub trzy lata obfite zbiory zboża, oliwy i iedwabiu, nie pozostanie przeto więcej między *Paryżem*, *Amsterdamem* i *Londynem*, iak dwa miliony dukatów naszego długu. Czysty nasz dochód czyni 23 miliony dukatów. Zaymują się teraz zmniejszeniem wszystkich wydatków i zaprowadzeniem oszczędności, a przeto przewyżka dochodów nad wydatki wynosić będzie więcej miliona dukatów na rok. (J.d.S.P.)

SPRAWY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 1 lutego.

Donoszą z *Bredy*, iż Belgowie dnia 24 znowu zgwałcili zawieszenie broni w okolicach tego miasta; między *Rozendaal* i *Nispen* napadli na podjazd holenderski.

— W *Amszterdamie* utrzymują, iż okręty, które weszły do *Antwerpii*, musiały zarzucić kotwicę przed warownią. Otrzymano tam także wiadomość, że dnia 26 zaszła pod *Bieroliet* przed *Kapitołem-Dam* potyczka. (J.d.S.P.)

Bruwella d. 31 stycznia.

Projekt protestacyi, przedstawiony kongressowi narodowemu, na posiedzeniu dnia 30 stycznia, zawiera w treści swojej, co następuje: „Kongres protestuje się przeciwko wszelkiemu odgraniczeniu terytoryum, i przeciw wszelkiemu zobowiązaniu, iakieby chciano włożyć na Belgium, bez zgodzenia się na to iego reprezentacyi narodowej. W tymże duchu protestuje się przeciw protokulowi z dnia 20 stycznia, i odnosi się w tém do postanowienia z dnia 18 listopada 1830 r., przez które ogłoszoną została niepodległość Belgium, z zachowaniem stosunków *Luxemburgu* ze Związkiem Niemieckim. W żadnym przypadku nie zaprzestanie kongres dla dobra gabinetów zagranicznych sprawować władzy naywyższej, którą mu naród belgicki powierzył, i nigdy nie zgodzi się na to, coby uszczuplało całość terytoryum i uwłaczało reprezentacyi narodowej; zawsze on domagać się będzie od mocarstw zagranicznych utrzymania zasady niewdawania się. Jeżeli zaś pomienione w tém oświadczeniu zasady, nie będą przyięte lub zostaną zgwałcone, reprezentancy narodu belgickiego, mimo naywyższej swey chęci, przykładania się do utrzymania powszechnego pokoju, będą musieli wypełnić święty obowiązek, a pokładając ufność w słuszności swojej sprawy i w uczuciach narodów, skarżyć się będą przed cywilizowanym światem na zamach, którego ofiarą ma być ich oyczyna.” Kongres rozkazuje wydrukować i rozdać tę protestacyą, która ma być roztrząsaną na posiedzeniu dnia 31.

— Dnia 28 wieczorem, liczne kupy ludu zebrały się w kilku częściach miasta, i przebiegały ulica wykrzykując: Precz kongres! Niech żyje Xiążę *Leuchtenberski*! Ledwo około godziny dziesiątey gwardya miejska potrafiła motłoch ten rozpedzić. Burmistrz i fawnicy bruxelscy wydali odezwę, w której upominają lud, aby nie zakłócał wyboru naczelnika krainy i nie zgromadzał się tłumnie na ulicy. Dnia 30 stycznia znaczna liczba robotników zebrała się na przedmieściach, z kądem chcieli udać się do *Bruwelli*, i nosić po ulicach chorągwie koloru oranżowego. Wczesnie atoli uwiadomiona o tém policya, rozpedziła ich za pomocą oddziału gwardyi mieskiej. (J.d.S.P.)

— W *Dzienniku Antwerpskim* następujący znajduje się artykuł: „Jest jedna komedia Szekspira, pod tytułem: *Wiele hałasu dla frazki* (*Much ado about nothing*). Czy nie tę właśnie dopiero przedstawia nasz kongres? W istocie, odtąd, iak to zgromadzenie dało się uwiéść brukowym i szynkowym entuzjazmem, iak zaczęło szukać miłości oyczyny i rad w skupianiu się ludu, śród których znajdowanie się, każdy moralny i cnotliwy człowiek, za wstyd mieć powinien; rewolucya belgicka zupełnie zboczyła z drogi, która jedyna mogłaby ją doprowadzić jeszcze do chwalebne go celu i bezpiecznego portu. Dla tego to wszystko, cokolwiek jest płodem rewolucyi naszej, nie zdoła oprzeć się probom czasu i sankcyi iego nie pozyska. Lecz czegoż pragną Belgowie, prawdziwie oświeceni i patrioci? Połączenia władzy mocney i trwałej z wolnością, oraz z rozszerzeniem, ile tylko być może, handlu i przemysłu. Jawnie więc i głośno wyznajemy, iż żadna z propozycy, na tym kongresie roztrząsanych, nie zapewnia nam tych dobrodzieystw, i wątpić należy, iżby to zgromadzenie kiedykolwiek dać nam je potrafiło. (*J.d.S.P.*)

— *Dziennik l'Ami de la Charte*, zawiera artykuł Pradta pod tytułem: *Życzenia Belgów o przyłączenie ich do Francyi*, z którego umieszczamy kilka wyjątków:

„Cóż jest rzeczywistego w tych życzeniach? iaka jest tego zasada? czy miłość i sympatya moralna między dwoma narodami? czy interes, bądź narodowy, bądź polityczny? Narody podobnie, iak osoby pojedyncze, urządzają sprawy swoje podług swego interesu; miłość platoniczna nie ma miejsca równie w tych, iak u tamtych. Gdy więc uyrzmy naród z mocnym postanowieniem złączyć się z innym narodem, zskomitą nad nim biorącym przewagę, obszernością ziemi, ludnością, bogactw, sławą, sama ważność tego kroku, nakazuje nam dochodzić prawdziwych tego przyczyn. Nie dosyć jest zrobić rewolucyę; każda rewolucya ma swoje następstwa; jest przejściem z jednego stanu do drugiego; zastanowić się trzeba nad tém, co znaleźć można w tym nowym stanie; takie jest położenie Belgium: wpadło w rewolucyę; potrzeba z niey wybrnąć; zerwać związek z Hollandyą; tém połączeniem nie było nader silne, oderwało się, stało się zbyt słabe; miało naczelnika pewnego, dopiero iego szukać musi; miało uczestnictwo w handlu kolonialnym Hollandyi, dziś je postradało; miało odbyty na targach hollenderskich, teraz są one zamknięte; Belgium ścieśnione trzema liniami komor celnych francuzkicy, hollenderskicy, pruskicy, z handlu morskiego wyzute, cznie zbliżenie się zubożałej przyszłości.

A jednak kraj ten ma gwałtowną, istotną potrzebę handlu; systemat lądowy, zaszczipiwały przemysł na lądzie, napełnił Belgium fabrykami, cała Flandrya pokryta rękodzielniami wełnianymi, spółzawodniczkami naszych w Normandyi, Alzacyi, w St-Quentin; Verviers i kraj Limburski, walczą w wyrobach sukiennych z naszymi miastami, iako to: Louviers, Sedan, Carcassonne; materye są lekkie, piękniejsze i tańsze od francuzkich. Węgle belgickie znacznie biorą pierwszeństwo przed francuzkimi; toż samo jest z żelazem i skórami, których prowincya Leodyum i Luxemburg dostarczają w obfitości; piwo, rzepak, bydło belgickie, wyższość mają nad francuzkimi. Ale to właśnie rozstrzyga całą kwestyę: Francya, jest rynkiem 33 milionów ludności; Belgium, rynkiem trzech milionów: nie ma więc żadnego stosunku między temi dwiema ilościami. Jeśli więc w niektórych dumnych i politycznych głowach marzy się miłość Belgium, tedy Francya odpięra ją ogromem swych rękodzielni, swych kopalni węgla, wszystkich swoich interesów rolniczych. Byłoby omamieniem wierzyć w miłość Belgów; na nasze rynki zychają oni: czy nas wreszcie kochają lub nie kochają, co będziemy mieli z ich przyłączenia? nie im ofiarować nie możemy, prócz miod i wina; a konsumpcya przez nich, ani się powiększy, ani zmniejszy.

W roku 1792 weszliśmy do Belgium; w 1793 nie nosiło żałoby po wywieściu naszym. Od roku 1794 do 1814 posiadaliśmy Belgium; dzwigało ono iarzmo; gdy to skruszone zostało, bynajmniej nie okazywało żalu. Niech sobie ci ludzie, autorowie romansow i portretow, mają sprawę z ich imaginacyą i interessami. To zaś jest prawdą, że Belgium tyle nas prawie kochało, a szczęśliwą, Niemcy i Hiszpania. Belgium mówi do Francyi: otwórz swoje granice, gdyż bez tego, w ciasnym moim obrębie, wyschnę pośród niepłodney obfitości; co znaczy w dobrej francuzczyźnie: zniszczcie swoje warsztaty i pola, ażeby nasze zakwitły! Tak jeszcze ziemia Belgicka przemawia: muszę być silną, aby być szczęśliwą, a szczęśliwą, abym skorzystała i ja i Europa z moicy rewolucyi. Bardzo dobrze! Lecz nie dodawajcie do tego: muszą odciąć Hollandyi to, co mi się podoba; lecz czyliż Hollandya nie ma równego prawa być silną i szczęśliwą, czyliż z pomyślności swojej ma dla Belgium zrobić ofiarę? (*J.d.S.P.*)

AMERYKA.

Rio-Janeiro dnia 18 listopada.

Na posiedzeniu wczorajszym izba deputowanych słuchała raportow komitetow wojny i konstytucyi, w skutek których *P. Jose Clemente Pereira*, ex-minister, i terazniejszy minister wojny, oskarżeni zostali o naruszenie konstytucyi, pierwey bowiem rozpoczęli zaciąg woyska w prowincyach Cesarstwa, nim zostali do tego upoważnieni przez zgromadzenie prawodawcze. Stosownie do artykułu 10 prawa, z dnia 15 października 1827 roku, komitet specjalny został mianowany do roztrząsania oskarżenia. Komitet ten składa się z PP. *Vasconcello*, *Limpo de Albreu* i *Paula e Souza*.

— Izba deputowanych, nie przyjąwszy odmian wniesionych przez senat w prawie budżetu dochodow i wydatkow, wysłała, stosownie do artykułu 61 konstytucyi, deputacyą do tego zgromadzenia, w celu wezwania obu izb do połączenia się. Senat mocno był zdziwiony, otrzymawszy tę wiadomość; przyjął iednakże deputacyą ze zwyczajnymi ceremoniami, i po iey oddaleniu się zamienił się w komitet sekretny, po czém wspomniane odmiany odesłane znowu zostały do izby deputowanych dla wzięcia ich pod rozwayę. Izba po żwawych rozprawach postanowiła nie odsyłać tych odmian do senatu, lecz wezwać koniecznie do połączenia się obu izb, dla roztrząsania ich na powszechném zgromadzeniu. Połączenie się to nastąpiło dziś o godzinie dziesiątej zrana, i posiedzenie zamknęło się aż o godzinie drugiej po południu. Niewiadomo jeszcze o skutkach ich narad. (*J.d.S.P.*)

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

W ciągu roku 1829, umarło w Londynie 720 dzieci o ospy, a 4075 ją zaszczepiono. Lekarze wyznaczeni przez towarzystwo szczepienia ospy do wacynowania iey w stolicy, wykonali 15,107 operacyi w Londynie, iakoteż w okolicach w ciągu tegoż roku.

— Ostatnie wiadomości urzędowe otrzymane z *Fernando Po* dochodzą do dnia 17 listopada. Stan zdrowia osady w ciągu ostatniej pory roku był dosyć zaspakajającym. Grunt wyspy jest wyborny i może być uprawiany z pomyślnym skutkiem, ale niepewność: czy zakład ten utrzyma się, jest zawadą w postępie tej osady, iakiego należałoby się w niey spodziewać.

— Listy z *Kalkuty* donoszą, iż w pewnym miejscu, leżącym o 72 mile angielskie na wschód rzeki *Indus*, a o 50 do 40 mil na zachód od *Hydaspes*, pod 35° 28' szerokości północney, a 75° 15' długości wschodniej, pod fundamentami starego iakiegoś gmachu, architektury bardziej greckicy, niż indyyskicy, znaleziono więcej 50 medałów po większej części miedzianych, oraz kilka złotych i srebrnych, iakoteż pierścienie, naczyńa z iakiemiś płynami i t. d. (*J.d.S.P.*)

Wilna dnia 18 Lutego o. s. 1831 roku.

O g ł o s z e n i e.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu niniejszém ogłasza się: iż stosownie do przedpisania P. Cywilnego Gubernatora na skutek komunikacyi Komissyi Rzyckiego Komissoryackiego Depo nastątego, wzywają się życzący do targow na dostawę dla Szawelskiego i Kowieńskiego wojskowo-czasowych szpitalów różnych do pożywienia służących trunkowych i stałych zapasow i materyałow z tém, iżby oni przybywali na takowe targi do Wileńskiej Izby Skarbowey na terminy: pierwszy 11, drugi 12 i trzeci ostateczny 13 dnia następującego mca marca. Lutego 14 dnia 1831 roku.

Assesor Jozef Szulo.
Sekretarz Kowalenok,

Przedaż publiczna.

2 Litewsko - Wileńska Izba Powszechney Opieki niniejszém ogłasza: iż w niey będzie się przedawać z aukcyjnego targu oddany na ewikcyą za uchybieniem terminu murowany dwupiętrowy dom Wileńskiego obywatela Jana Gouliba Zeydlera, położony w mieście Wilnie na Rudnickiey ulicy pod Nrem 290 do czego naznaczone są terminy do targów: pierwszy 24, drugi 27, i trzeci ostateczny 29 dnia miesiąca kwietnia terażniejszego 1831 roku. Życzący kupić ten dom, zechcą przybyć do Izby Powszechney Opieki oznaczonych dni w czasie posiedzeń i widzieć w niey przedającego się domu inwentarz z ocenką. Stycznia 30 dnia 1830 roku. (152)

Непременный Членъ Пешръ Клейснъ.
Секретарь Иванъ Солимани.

P o d r a d.

1 Od Litewsko-Grodzińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż na pobudowanie w mieście Nowogródka nowych pożarnych instrumentów, stajni dla koni, przy tychże instrumentach, bydź powinnych, nowych mostów na ulicach: Żydowskiey, Słonimskiey, Walewskiey, Kowalskiey i Seniczyskiey; także, na oczyszczenie rynku, kominów i innych miejsc w Nowogródzkim mieskim Komitecie, odbywać się będą targi 27 tego mca februaryi z przetargiem; przeto życzący podjąć się takowego pobudowania, zechcą się jawić na wyż wymieniony termin do mieskiego Nowogródzkiego Komitetu z prawnymi ewikcyami februaryi 9 d. 1831 roku. Sekretarz Józef Eysymont.

L i c y t a c y a.

2 Rada Miejska Wileńska, potrzebując dla Kommandy Policyi tegoż miasta, płótna fłamskiego około 600, na koszule około 5,500, i dla podkładki około 5,600, oraz sukna szarego około 1,100, i kolorowego 40, a taśmy żółtey więcey 80 arszynow; niemniey do 260 kozzyrek do czapek, i 500 par bótow; odbywać będzie w Izbie swoiey na ratuszu licytacyę w dniach: 19, 20, 25 i przetarg dnia 24 terażn. mca februaryi; na iakową zaprasza mogących

takowe artykuły dostarczyć. Datt d. 14 februaryi 1831 roku.

Miohał Jurewicz R. M. W.
Pismowodea Marcin Pozlewicz.

3 Od Podolskiej Izby Powszechney Opieki niniejszém ogłasza się; iż na przedaź oddanego na ewikcyą za uchybieniem terminu majątku obywatela Augustyna Dzierżka Mohilewskiego powiatu we wsi Kotiużanach, ze sta męzkiey płci dusz włościan z proporcycą ziemi i innych dogodności składającego się, dla zaspokoienia długu za pożyczką iego 20,000 rubli assygnacyami, oprócz procentow tey izbie należącego się, naznaczone terminy pierwszy 30, drugi 6go, i trzeci ostateczny dnia 10 mca marca terażniejszego 1831 roku; życzący kupić zechcą przybydź do Podolskiej Izby Powszechney Opieki na tych terminach zrara na 11 godzinę, gdzie będą objawione inwentarz i u-mowa. Sekretarz Czarnucki.

Lokacya młodzi szkolney.

2 Jeżeli kto z młodzieży zechce do Miłtawskiego Gymnazjum uczęszczać, to ja teraz, równie, jak i przedtém, obiecnę onych za tanią cenę w pensyi mojej utrzymywać. Mita-wa 23 januaryi 1831 roku,

Guberniski Sekretarz A. C. Treuer, mieszka-jący na Pisarskiey ulicy w domu JPa; na von Offenberga.

Wolno drukować Wileński Czasowy Po-lieimeyster Korpusu Zandarmów Podpółkownik Rutkowski.

O ś w i a d c z e n i e.

2 JW. Konstanty i W. Walery bra-cia Ostromeccy, 3-krotnie przez gazety awi-zują kredytorów na zjazd, dla układu, wzglę-dem długów, po ś. p. ich oycu Kasprze Ostromeckim. Takowe wezwania każą rozu-mieć, za troskliwość na uspokojenie wierzy-cieli. Jako kredytor, odpowiadam, JW. Ostromeccy, wzięli po oycu majątku na pół-tora miliona złotych, długów zaś nie ma ściey części. Z tak znaczney massy, intraty z roku 1829 obrócili na swoją korzyść, niezaplaciwszy kredytorom procentów; przez tę chybną nieakuratność, naraziwszy się na poisk procentów i kapitałów, głoszą w ga-zetach: „że obarczeni poszukiwaniem kapi-tałów, nieznaydują ratunku, jak w ukła-dzie z kredytorami” (którym każą przy-jąć swoje postanowienie). Przytém zagra-żają oddaniem funduszów pod rozdział, etc. Kto ma długi, ten nie ma swojej własno-ści, zacóż JW. Ostromeccy zapomniawszy o tey prawdzie, cały zysk z intrat 1829 r. obróciwszy na swoją korzyść, nieplacili procentu kredytorom, którzy los swój poruczyli z ufnością ich oycowi? zacóż, gdy fortuna oycy tak wysoce jest dostateczną, nie za-czynają układu, od opłacania prawnych procentów; ale całą troskliwość wylewając w

awizacyach, każą wierzyć, że są atakowani przez wierzycieli, gdy ci byłiby spokojni, gdyby debitorowie rządząc się dobrze, opłacali procenta? Exdywizya zapewne jest boleśnym razem dla kredytorów, ale raczej wiedzieć JWW. Ostromeccy, że Exdywizya nie może być inna jak docześnie, że żadne stosunki od docześniey nie uchronią, i że sprawiedliwość Sądu, zacznie od rozdziału najlepszych majątków, jak są Iwaszkiewiczze, masę zaś mniej dobrych, zostawi dziedzicom, a tak kredytorowie nie zbęda się byle się zbyć mieli, ale wedle prawa i sprawiedliwości. Że zaś słuszność kredytorów, nie oddała się od układów, oświadczam, że przystąpimy, jeśli bracia Ostromeccy opłacą procenta, z ogromnych intrat 1829 roku zabranych, z zapomnieniem na kredytorów.

Symeon Piotrowski.

Roku 1830 grudnia 27 po rezolucyi Sądu Grodzkiego i tu Nowogródzkiego, na podaną prośbę zaszły, stawając osobiście przed aktami tegoż Sądu W. Symeon Piotrowski, powyższe oświadczenie do akt podał; o czém jak równie, że też oświadczenie, stosownie do prośby wzmienioney, może być umieszczone w gazecie Kuryera Litewskiego, poświadczają za należyty podpisem i przyłożeniem urzędowej pieczęci. (148)

Józef Siemiradzki Pisarz Grodz. Nowogr.

Sądy Exdywizorskie.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, dekretem remissywnym Sądu Głggo Departamentu Gubernii Litisko-Grodzińskiej daty 12 gbra 1830 roku, przeznaczony na usatysfakcyonowanie kredytorów, WWch Tomasza Szambelana i Ignacego b. Prezydenta Grodzkiego Grodzien. Politalskich w dniu 14 terażniejszego miesiąca ianuaryi do oddanego pod exdywizyą majątku Milkowszczyzny w Powiecie Grodzieńskim leżącego zebrawszy się po nakazaniu do Kancellaryi Sądu swóiego na dzień 28 apryla t. r. komportacyi papierów, i po ułatwieniu wszystkich pierwszemu zjazdowi właściwych czynności, na powtórne swoje zebranie się dla ostatecznego całej sprawy rozsądzenia dzień 12 maia t. r. zadeterminował: na iakowy termin aby wszyscy kredytorowie WW. Tomasza i Ignacego Politalskich z dowodami ich pretensyę usprawiedliwiającemi pod upadkiem i amissyą takowychże pretensyów stawiali, wzywają. Datt w Milkowszczyźnie roku 1831 mca ianuaryi 17 dnia.

Romuald Dankiewicz b. Sędzia Gran. Guber. Grodzien. Exdywizor.

Ludwik Skinder Sędzia Gran. Apł. Guber. Grodzien. Exdywizor.

Jan Baranowski Deputat wywodowy Gubernii Grodzińskiej Exdywizor i Kawaler.

Jan Nielubowicz Regent Sądu Głggo.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na satysfakcyą wierzycieli zeszyłych Stanisława i Adama Korsaków, przez wyrok remissywny Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu przeznaczony, na dniu 6 idącego miesiąca lutego

roku 1831 do majątności Woydaczek przybywszy, iako w terminie z obwieszczenia wypadającego, zafatwiając czynność Sądu pierwszozjazdowego, nakazał pomiare gruntów i naznaczywszy administracyą, udecydował komportacyą wszelkich papierów do Kancellaryi Sądu Ziemskiego Wileńskiego, za niedziel cztery od daty dzisiejszey z sześciotygodniową persystencyą, i termin ostateczny oczywistej rozprawy na dzień 16 następnego września terażniejszego 1831 roku przeznaczył, w którym terminie ażeby strony interessowane, ze wszelką gotowością, i dowodamiich preteusyę usprawiedliwiającemi iawili się, pod upadkiem rzeczy zastrzega. Datt 1831 roku lutego 7 dnia.

Prezydujący Exdywizor Ziem. Wileń. Sędzia Cezary Wiłeyko.

Ignacy Lubicz Zakrzewski Pisarz Ziemi Ptu Oszm.

Piotr Niewiadomski Pisarz Ziemi Zawileyski i Exdywizor.

Regent Bartoszewicz.

3 Sąd Exdywizorski masy zeszyłego Joachima Narbutta b. Prezydenta Grodz. Ptu Lidz. stosownie do żądania stron w terminie z powtórnego odkładu d. 4 febr. do miasta Wilna przybył, gdzie oczekując do dnia 9 tegoż mca, gdy strony do ostatecznej rozprawy nie stanęły; przeto na tę sprawę Sąd Exdywizorski dzień 16 marca terażniejszego 1831 przeznacza w iakowym terminie, iżby strony sub amissione rei z dowodami stawały, o tём przez gazetę Kuryera Litt. ogłasza. Roku 1831 febr. 9 dnia.

Ziem. Wileń. Pisarz i Exdywizor Jan Czyż.

Pisarz Grodzki Wileń. i Exdywizor Stanisław Kiełczewski.

Pisarz Grodzki Trocki i Exdywizor Adam Kijuc.

Regent Józef Ossoliński.

W e z w a n i e.

5 Zeszyły Daniel Ciołkiewicz Regent Subsellion Ptu Upitskiego, w roku idącym 7bra 29 sporządzonym, a tegoż miesiąca d. 30 na Sądzie Grodz. Wileń. przyznanym dokumentem, przeznaczając dożywocie ogólnego majątku dla trzech synów moich, między dalszemi do exekcyi mojej poruczonemi warunkami, pomieścić do opłaty różne onera, lecz gdy nad wymienienie jego odkrywają się dalsze długi. Przez niniejsze więc wzywam JWW. Kredytorów tegoż Ciołkiewicza, aby na następnym Wileńskich Kontraktach raczyli miie komunikować dowody swoich należności, celem skutecznego układu. Takowe wezwanie, jako Exekutor podpisuję Józef Komar b. Prezes Departamentu. (138)

Przedaż.

6 W xieggarni Józefa Zawadzkiego w Wilnie przy ulicy Zamkowej, jest do przedania nowy pantalion, mechaniki angielsko wiedeńskiej gdzie o cenie dowiedzieć się można.

Poliemeyster Podpółkownik Rutkowski.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1831. d. 18 Lutego.

CENZOR Leon Borowski.